

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 4. Solus Deus hominem à peccato liberare potuit. Et cur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

opte pondere & impetu, deorsum caderet, & de peccato in peccatum lapsa, profundior rem semper Infernum, atrocioraque supplicia æterna commereretur. Sic homo creatus, vt, in cœlo, beatus & Deo fruens regnaret, peccati seruus, cacodæmonis mancipium, & Auernalium flammaram futurum pabulum factus, nonne in profundum venit? nonne lapsus est in ipsum pelagus miseriarum? nonne dicere potuit? *Veni in altum*, Psal. 68.
tempestas demersit me: Ex nihilo conditus, Psal. 72.
ad nihilum redactus sum. 22.

§. IV.

Solus Deus hominem à peccato liberare potuit. Et cur?

Quis eum inde potuit eripere? Ionam, Ion. 2, 2;
cum in mare proiectus esset, & iam in ventre piscis tribus diebus, & noctibus, densam noctem pateretur & atrum carcerem; nemo potuit liberare, nisi ille ipse, qui ventum & mare, & procellas concitavit. Sic neq; hominem, peccato, in tanta mala, se iacentem, quisquam alius retrahere potuisset, nisi qui hominem hæc mala meritum, ijs, velut supplicij tempestate, inuoluit; vt illum idem, qui fecerat, reficeret; & qui creârat ex nihilo, recrearet. Magna opera magnos exigunt magi-

magistros; & extremi morbi extremis indigent medicinis. Igitur, ob protoplasti nostri delictum, malum hominis tam atrox, tamque inolitum fuit, ut à nulla, nisi diuina manu, posset eradicari. Quæ enim persona, nisi diuina, hominem, in diuinum ac supernaturalem statum, reposuisset? Nomina quidquid naturale est, infra est. Iacebat homo, lethaliter ictus seipsum erigere non poterat. Sed neq; Angelus poterat, cuius non est gratiam diuinam, hoc est, spiritualem animæ vitam infundere. Undique ergo erat homo destitutus: seipsum iuuare non poterat Deo mortuus; neque ab alio aut homine, aut Angelo, multo que minus à bestia poterat iuari. Solus supererat Deus, solus iuuat Deus, cuius misericordiæ non est numerus, & bonitatis infinitus est thesaurus. Is ergo, cum alia remedia omnia deessent, intimis misericordiæ visceribus commotus, humano generi succurrit. Quod etsi solus potuit, multis tamen modis potuisset. Sed quia nullus fuit conuenientior, aut nobis utilior modus, quam ut, pro præteritis hominū peccatis, æquiualens iustitiæ diuinæ satisfactio fieret, & pro futuris, remediū perenne compararetur; Deus ipse de cælo descendit, ut saluaretur

S. Thom.
3. p. q. 2.
a. 2.

lunione

laam faceret, quod perierat. Nulla enim pu-
ra creatura, nullus homo, aut Angelus, qui
non idem esset Deus, potuisset satisfactio-
nem tantæ offensæ æquivalentem præstare,
cum tanta sit vnius mortiferi peccati mali-
tia, & in infinitam Numinis maiestatem in-
iuria, vt omnibus omnium & hominum &
Angelorum fidei, misericordiæ, charitatis,
aut pœnitentiæ operibus, omnibus religio-
nis actibus, omnibus orationibus, omnibus
sacrificijs, ad iustam æqualitatem, non pos-
sit compensari. *Non dabit Deo placationem
suam (homo) & pretium Redemptionis animæ
sue;* inquit Dauid. In quæ verba S. Basilis ita
scribit: *Neg. igitur fratrem quare in redem-
tionem; sed Deum, qui excedit naturam tuam.
Neg. hominem nudum; sed hominē Deum IE-
SVM Christum, qui etiam solus placationem
dare potest, pro omnibus nobis.* Et Athanasi-
us: *Cuius, inquit, opera, ad recuperandam i-
stam gratiam, requirebatur, nisi solius Verbi?
Eius etiam fuit, id quod corruptibile erat, iterū
ad incorruptibilitatem reducere, & pro omni-
bus, id, quod æquum, rationiq; consentaneum
erat, Patri præstare.* Denique S. Leo ait: *Ta-
lis Natiuitas decuit Dei virtutem & Dei sapi-
entiam Christum, qua nobis & humilitate con-*

S. Bon-
uent. 3.
sent. diff.
20. art. 30

Psal. 48:
8.
S. Basil.
in Psal. 48

S. Atha-
nas. l. de
Incarn.

S. Leo
serm. 1.
de Natiuit.

gru

grueret, & diuinitate præcelleret. Nisi enim esset Deus, non adferret remedium; (quia non adferret pro iniuria Deo illata aliud equiualens, neque constitueret perennem & inexhaustum reconciliationis fontem, quo peccata, in quæ quotidie incidimus, delerentur) nisi esset homo verus, non præberet exemplum: non haberet meritum, non offerret satisfactionem.

§. V.

Admirandum Dei, pro hominibus tam sceleratis, humanam naturam suscipientis consilium.

Quoniam ergo extinguendæ iræ diuinæ atque æterni ignis euadendi, recuperandiq; iuris ad cœlestem hæreditatem nullum, neq; in terris, neque in cœlo, neque apud homines, neque apud Angelos, neque apud vllam aliam creaturam remedium inueniebatur; atq; ita vel diuinæ iustitiæ fatisdari non potuisset, vel homo æternùm debuisset perire; fecit Deus immensum & infinita sua misericordia dignum opus, opus omnibus seculis inauditum, omnibus gentibus admirandum, ipsi cœlo obstupescendum, ipsis Angelis ineffabile & incomprehensibile, cū illud nunquam satis laudatum, nunquam satis perpen-